

глийската Источно-индийска компания испратила капитанъ Дилона, а французското правителство испратило единъ походъ подъ началството на Дюмонъ Дюрвила да издириятъ всичките дари отъ Л. и другаретъ му. Намѣри ли се очевидци на разрушението на двата французски кораба; напълно се установило, че и двата Л-ви кораба били разбити въ една бура среща о-въ Маликоло, и че всички въ корабите погинели. Въ 1828, капитанъ Дюмонъ Дюрвиль въздигналъ на брѣга на острова паметникъ на Л и другаретъ му. Едно описание на Л-вото пътуване, съставено по дневниците му, е обнародвано подъ заглавие *Voyage autour du monde* (4 т., Парижъ, 1797, съ атласъ).

Лаписъ (лат. знач. камень). **Л.**, по-право *Lapisъ инферналисъ*, е онова, което се нарича адски камень или *джендеръ машъ*; въ сѫщностъ азотно-кислено сребро. Употребява се въ лѣкарството за пригаряне. — *Lapis causticus*, лат. Горливъ камень, въ сѫщностъ хидро-кислена основа. Употребява се въ лѣкарството за горѣне рани и др. — *Lapis lazuli*, лат. Виж. *Лазулевъ камень*.

Лапитъ. Синъ Аполоновъ и Стилвингъ, баснословенъ родоначалникъ на лапитяните, диво племе въ Тесалия, което било въ постоянна вражда съ кентаврите.

Лапландия (земя на лапитъ). Страна въ най-съверната част на Европа, допира до Ледовити океанъ, Швеция, Норвегия и Финландия; дѣли се на норвежска (най-съверната частъ), шведска (южната) и руска (юго-источната). Норвежска Л. захваща едно пространство отъ 78,000 чет., килом. съ 13,000 лапландци; шведска Л.—

едно пространство отъ 150,000 чет. килом. съ 5,000 лапландци; и руска Л. — едно пространство отъ 33,000 чет. килом., съ 10,000 лапландци, та съборътъ на лапландците достига до 28,000. Освѣнь това, въ разни части на Л. сѫ се заселили фини, шведи, норвежци и руси, та по численостъ населението на Л. се распредѣля така: — норвежка Л. съ 50,000 жит., шведска Л. съ 14,000 жит. и руска Л. съ 60,000 жит.; ала прѣдѣлъ на тия раздѣления не сѫ опредѣлени точно, та и пространствата и населението имъ се прѣсмѣтатъ различно отъ разните споделатели. Климатътъ на Л. е много лютъ деветъ мѣсяца прѣзъ годината; а пъкъ жегата прѣзъ юлия и августъ, когато въ най-съверната частъ сънцето не захожда нѣколко седмици, дѣлнѣтъ отъ зимата една пролѣтъ, и една есенъ само отъ по двѣ седмици. Голяма частъ отъ земята е покрита съ гори и съ мъхове, и тѣ доставятъ обилна храна за стадата съверни елени, които съставятъ главния изворъ на богатство за жителите; ала и много отъ побисоките пространства сѫ съвсѣмъ лишени отъ растителностъ и необитаеми.

Етнологически, лапландците се числѣтъ къмъ сѫщата челядъ народи, отъ която сѫ финландците, естонците и ливонците. Едно време тѣ всички живѣли въ нормандско състояние; нѣ сега нѣкои лапландски племена сѫ се заселили близу до голѣмите реки и езера и се поминуватъ съ риболовство и ловъ; тѣ снабдяватъ тѣржищата съ дивачъ и кожи. Лапландците сѫ физически неразвити и дребни, съ малки очи, нико чело, високи челюсти и рѣдка брада; тѣ сѫ добродушни,